

VIII

bestyrelsen i sin fagforening. I de følgende år fik han betroet mange meget forskelligartede tillidshverv på sin egen, bl. a. inden for områder som idræt, boligbyggeri, erhvervsudvikling, børneværn og andre sociale virkefelter.

Han blev sin kommunes førstemand som sognerådsformand fra 1965 til 1970, og han var ved sin død viceborgmester i Hadsund.

Poul G. Mortensen indvalgte i folketinget ved valget i december 1973 som repræsentant for Nordjyllands amt, men gled ud igen i 1977. Fra 1. februar 1978 indtog han atter sin plads her i tinget. Hans hovedinteresser i folketingsarbejdet var skatter, kommunalpolitik, sociale og arbejdsretlige spørgsmål.

Han var ikke en af dem, man ofte mødte i medierne. Han var en af de solide og respekterede slidere, som tinget heldigvis har mange af, og som er helt uundværlige i tingets saglige arbejde. Han havde i sjældnen grad det, som nogen kalder kontakten til »græsrodderne«, i orden, men ville have smilet overbærende, hvis dette modeord var blevet anvendt om en baggrund, der bare helt naturligt altid havde været til stede.

Poul G. Mortensens sidste år var præget af hans sygdom, en strubekræft, der medførte en alvorlig operation, som betød, at han mistede sin stemme. Hans energi kombineret med dygtige lægers viden og moderne teknik satte ham i stand til at overvinde dette handicap på en sådan måde, at han igen kunne optage sit politiske arbejde.

Vi vil mindes Poul G. Mortensen som en dygtig og saglig medarbejder i dette ting og som et glad menneske, der med sin ukuelighed kan tjene som et godt eksempel.« (F. sp. 55).